

Sygn. akt VI Ka 180/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 września 2013 r.

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VI Wydział Karny Odwoławczy w składzie :

Przewodniczący: SSO Beata Tymoszków

Sędziowie: SO Marek Wojnar (spr.)

SR del. Joanna Daśko

protokolant: p.o. asystenta sędziego Barbara Gürtler

przy udziale prokuratora: Jerzego Kopeć

po rozpoznaniu w dniu 24 września 2013 r.

sprawy J. K.

skazanego wyrokiem łącznym

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Północ w Warszawie

z dnia 27 listopada 2012 r. sygn. akt IV K 331/12

zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy, uznając apelację obrońcy skazanego za oczywiście bezzasadną; wydatki w postępowaniu odwoławczym przejmuje na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt VI Ka 180/13

UZASADNIENIE

J. K. został skazany prawomocnymi wyrokami:

I. Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi - Północ w Warszawie

z dnia 13 lipca 2006 r., sygn. akt III K 2805/06, za czyn z dnia 10 lutego 2006 r. stanowiący występki z art. 284 § 3 k.k. w zw. z art. 284 § 2 k.k., na karę grzywny w wysokości 100 stawek dziennych po 10 zł każda, zamienioną na zastępczą karę 50 dni pozbawienia wolności postanowieniem Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi – Północ w Warszawie z dnia 23 lipca 2009 r., sygn. akt III Ko 1029/09, na której poczet Sąd zaliczył okres zatrzymania w dniach 7 i 8 czerwca 2006 r.;

II. Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi – Południe w Warszawie

z dnia 31 maja 2007 r., sygn. akt III K 501/07, za czyn popełniony

w dniu 13 stycznia 2007 r., stanowiący występki

z art. 284 § 2 k.k. na karę grzywny w wysokości 100 stawek dziennych po 30 zł każda, zamienioną na zastępczą karę 50 dni pozbawienia wolności postanowieniem Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi – Południe w Warszawie z dnia 23 sierpnia 2011 r., sygn. akt III Ko 1090/11;

III. Sądu Rejonowego dla Warszawy – Woli w Warszawie z dnia 30 lipca 2007 r., sygn. akt III K 776/07 r., za czyn popełniony

w grudniu 2006 r., stanowiący występki z art. 284 § 1 k.k., na karę grzywny w wysokości 100 stawek dziennych po 20 zł każda; zamienioną na zastępczą karę 50 dni pozbawienia wolności postanowieniem Sądu Rejonowego dla Warszawy – Woli

w Warszawie z dnia 6 października 2009 r., sygn. akt III Ko 770/09;

IV. Sądu Rejonowego w Garwolinie z dnia 25 października 2007 r., sygn. akt IV K 732/07, za czyn popełniony

w okresie od 15 grudnia 2006 r. do dnia 16 lipca 2007 r., stanowiący występki z art. 284 § 2 k.k. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania orzeczonej kary na okres próby lat 2 oraz na podstawie art. 33 § 1, 2 i 3 k.k. na karę grzywny

w wysokości 80 stawek dziennych po 10 zł każda, która została zamieniona na zastępczą karę 40 dni pozbawienia wolności postanowieniem Sądu Rejonowego w Garwolinie z dnia 14 grudnia 2009 r. Postanowieniem Sądu Rejonowego w Garwolinie z dnia 6 lutego 2009 r. zarządzono wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności;

V. Sądu Rejonowego dla Warszawy Mokotowa w Warszawie z dnia 21 listopada 2007 r., sygn. akt XIV K 1059/07, za czyn popełniony w okresie od 17 stycznia 2007 r. do 13 lipca 2007 r., stanowiący występki z art. 284 § 2 k.k. na karę 2 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin miesięcznie, zamienioną na zastępczą karę grzywny w wysokości 60 stawek dziennych po 10 zł każda postanowieniem Sądu Rejonowego w Garwolinie, z dnia 21 marca 2008 r., sygn. akt Wo 51/08;

VI. Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi - Południe w Warszawie

z dnia 30 stycznia 2008 r., sygn. akt III K 1453/07, za czyn popełniony w dniu 17 kwietnia 2007 r., stanowiący występki z art. 284 § 2 k.k. na karę 1 roku pozbawienia wolności

z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 lat; postanowieniem Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi - Południe

w Warszawie z dnia 16 lipca 2009 r., sygn. akt III Ko 539/09 zarządzono wykonanie orzeczonej kary;

VII. Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi - Południe w Warszawie

z dnia 12 lutego 2008 r., sygn. akt III K 1020/07, za czyn popełniony w dniu 16 marca 2007 r., stanowiący występki z art. 286 § 1 k.k. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby lat 3 oraz na podstawie art. 33 § 2 k.k., na karę grzywny w wysokości 50 stawek dziennych po 10 zł każda.

Postanowieniem Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi - Południe

w Warszawie z dnia 12 maja 2009 r., sygn. akt III Ko 340/09 zarządzono wykonanie orzeczonej kary;

VIII. Sądu Rejonowego dla Warszawy Mokotowa w Warszawie z dnia 4 listopada 2008 r., sygn. akt XIV K 1056/07, za czyn popełniony

w okresie od 30 kwietnia do 3 maja 2007 r., stanowiący występki

z art. 286 § 1 k.k. na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności

z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby lat 5. Postanowieniem Sądu Rejonowego dla Warszawy Mokotowa

w Warszawie z dnia 21 stycznia 2010 r., sygn. akt XII Ko 4137/09, zarządzono wykonanie orzeczonej kary;

IX. Sądu Rejonowego w Łomży z dnia 14 listopada 2008 r., sygn. akt VII K 653/08, za czyn popełniony

w dniu 19 kwietnia 2008 r., stanowiący występki z art. 284 § 2 k.k. na karę 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby lat 5. Postanowieniem Sądu Rejonowego w Łomży z dnia 5 października 2009 r., sygn. akt VII Ko 1118/09 zarządzono wykonanie orzeczonej kary;

X. **Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 24 listopada 2008 r., sygn. akt XV K 1540/08**, za czyny:

1) popełniony w dniu 1 kwietnia

2008 r., stanowiący występki z art. 284 § 2 k.k. 2) popełniony w dniu 2 maja 2008 r., stanowiący występki z art. 284 § 2 k.k. 3) popełniony w dniu 13 maja 2008 r., stanowiący występki z art. 284 § 2 k.k. na podstawie art. 284 § 2 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k.

w zw. z art. 33 § 2 k.k. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności

i grzywnę w wysokości 50 stawek dziennych po 10 zł każda, utrzymany w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego w Białymstoku

z dnia 6.04.2009 r., sygn. akt VIII Ka 121/09;

XI. **Sądu Rejonowego w Elku z dnia 8 grudnia 2008 r., sygn. akt VI K 532/08**, za czyn popełniony w

dnia 1 marca 2008 r., stanowiący występki z art. 284 § 2 k.k. na karę grzywny w wysokości 200 stawek dziennych po 10 zł każda, zamienioną na karę zastępczą 100 dni pozbawienia wolności postanowieniem Sądu Rejonowego w Elku z dnia 24.09.2009 r., sygn. akt II Ko 937/09;

XII. **Sądu Rejonowego dla Warszawy Mokotowa w Warszawie z dnia 5 lutego 2009 r., sygn. akt XIV K 208/08**, za czyn popełniony w dniu 24 września 2007 r., stanowiący występki z art. 284 § 2 k.k. na karę 2 lat

pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby lat 5 oraz na podstawie art. 33 § 1, 2 i 3 k.k. na karę grzywny w wysokości 100 stawek dziennych po 10 zł każda, na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet kary grzywny zaliczono okres zatrzymania w dniu 6 lutego 2008 r.; postanowieniem z dnia 23 czerwca 2010 r. Sąd Rejonowy dla Warszawy Mokotowa

w Warszawie, sygn. akt XII Ko 2177/10 zarządził wykonanie orzeczonej kary 2 lat pozbawienia wolności oraz zaliczył na jej poczet okres zatrzymania w dniu 6 lutego 2008 r.;

XIII. **Sądu Rejonowego dla Warszawy – Mokotowa z dnia 7 sierpnia 2009 r., sygn. akt XIV K 353/09**,

za czyn popełniony w dniach 26 – 27 sierpnia 2008 r., stanowiący występki z art. 284 § 1 k.k. na karę 5 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin miesięcznie;

XIV. **Sądu Rejonowego dla Warszawy – Woli z dnia 17 września 2009 r., sygn. akt III K 133/09**, za czyn popełniony

w dniu 26 listopada 2004 r., stanowiący występki z art. 297 § 1 k.k. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności;

XV. **Sądu Rejonowego w Garwolinie z dnia 8 października 2009 r., sygn. akt II K 728/09**, za czyn popełniony

w okresie od 5 grudnia 2008 r. do 22 marca 2009 r., stanowiący występki z art. 284 § 2 k.k. na karę 1 roku pozbawienia wolności

z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszący 4 lata oraz na podstawie art. 33 § 2 k.k. na karę grzywny w wysokości 100 stawek dziennych po 20 zł każda;

XVI. **Sądu Rejonowego Poznań – Grunwald i Jeżyce w Poznaniu z dnia 9 października 2009 r., sygn. akt VIII K 1068/09**, za czyny: 1) popełniony w dniu 19 marca 2009 r., 2) popełniony w dniu 21 marca 2009 r.,

stanowiące występki z art. 286 § 1 k.k. i art. 273 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. na karę 1 roku pozbawienia wolności;

z art. 11 § 2 k.k., na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. na karę 1 roku pozbawienia wolności;

XVII. **Sądu Rejonowego – Sądu Grodzkiego w Częstochowie z dnia 21 grudnia 2009 r., sygn. akt XVI K 748/09** (następnie XVI K 278/10), za czyn popełniony w dniu 7 marca 2009 r., stanowiący występki

z art. 284 § 2 k.k. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności;

XVIII. **Sądu Rejonowego w Lesznie z dnia 1 lutego 2010 r., sygn. akt II K 566/09**, za czyn popełniony w dniu 19 marca 2009 r., stanowiący występki z art. 284 § 2 k.k. na karę 2 lat pozbawienia wolności oraz na podstawie art. 33 § 2 k.k., na karę grzywny w wysokości 250 stawek dziennych grzywny po 20 zł każda, która postanowieniem Sądu Rejonowego w Lesznie z dnia 26 kwietnia 2012., sygn. akt II Ko 462/12 została zmieniona na zastępczą karę 125 dni pozbawienia wolności, utrzymany w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 16.12.2011 r., sygn. akt XVII Ka 976/11;

XIX. **Sądu Rejonowego w Częstochowie z dnia 4 lutego 2010 r., sygn. akt III K 517/09**, za czyn popełniony w dniu 20 lutego 2009 r., stanowiący występki z art. 284 § 2 k.k. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności;

XX. **Sądu Rejonowego w Nisku z dnia 9 lutego 2010 r., sygn. akt II K 801/09**, za czyn popełniony w dniu 23 kwietnia 2009 r., stanowiący występki z art. 284 § 2 k.k., na karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby lat 3;

XXI. **Sądu Rejonowego dla Łodzi Widzewa w Łodzi z dnia 7 maja 2010 r., sygn. akt III K 432/10**, za czyn popełniony w dniu 14 maja 2009 r., stanowiący występki z art. 284 § 2 k.k. na karę 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności;

XXII. **Sądu Rejonowego w Żarach z dnia 25 maja 2010 r., sygn. akt II K 556/10**, za czyn popełniony w okresie od 12 sierpnia 2009 r. do 8 stycznia 2010 r., stanowiący występki z art. 284 § 2 k.k. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności;

XXIII. **Sądu Rejonowego w Tczewie z dnia 14 czerwca 2010 r., sygn. akt II K 232/10**, za czyn popełniony w dniu 5 sierpnia 2009 r., stanowiący występki z art. 286 § 1 k.k. na karę 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności;

XXIV. **Sądu Rejonowego dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie z dnia 15 czerwca 2010 r., sygn. akt V K 261/10**, za czyn popełniony w okresie od 31 sierpnia 2009 r. do dnia 9 września 2009 r., stanowiący występki z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności;

XXV. **Sądu Rejonowego w Lublinie z dnia 29 czerwca 2010 r., sygn. akt XV K 1049/10**, za czyn popełniony w dniach 17 i 20 lipca 2009 r., stanowiący występki z art. 284 § 2 k.k. na karę 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności oraz na podstawie art. 33 § 2 i 3 k.k. na karę grzywny w wysokości 80 stawek dziennych po 10 zł każda;

XXVI. **Sądu Rejonowego dla Warszawy Mokotowa z dnia 1 marca 2011 r., sygn. akt XIV K 581/09**, za: 1) czyn popełniony w okresie od 22 października do 17 listopada 2008 r., stanowiący występki z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, 2) czyn popełniony w dniu 27 marca 2009 r., stanowiący występki z art. 284 § 2 k.k. na karę 1 roku pozbawienia wolności, na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. orzeczono karę łączną 2 lat pozbawienia wolności;

XXVII. **Sądu Rejonowego w Grodzisku Mazowieckim z dnia 9 maja 2011 r., sygn. akt II K 139/10**, za czyn popełniony w nieustalonym dniu w okresie od 8 do 15 września 2009 r., stanowiący występki z art. 284 § 2 k.k. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności;

XXVIII. **Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi – Północ w Warszawie z dnia 10 stycznia 2012 r., sygn. akt IV K 368/10**, za czyn popełniony w dniu 18 sierpnia 2009 r. stanowiący występki z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 284 § 2 k.k. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi - Północ w Warszawie wyrokiem łącznym z dnia 27 listopada 2012 r., sygn. akt IV K 331/12 na podstawie art. 85 k.k. w zw. z art. 86 § 1 i 2 k.k. połączył jednostkowe kary grzywny wymierzone skazanemu wyrokami opisanymi w pkt II i III

i wymierzył skazanemu J. K. karę łączną 150 stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 20 zł; na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej w pkt 1 kary łącznej grzywny zaliczył skazanemu okres odbycia w całości kary zastępczej 50 dni pozbawienia wolności zarządzanej w zastępstwie kary grzywny orzeczonej wyrokiem opisanym w pkt III, tj. okres od dnia 04 lutego 2010 r. do dnia 26 marca 2010 r. i uznał karę łączną grzywny za wykonaną do wysokości 100 stawek dziennych; na podstawie art. 85 k.k. w zw. z art. 86 § 1 i 2 k.k. w zw. z art. 87 k.k. połączył jednostkowe kary pozbawienia wolności wymierzone skazanemu wyrokami opisanymi w pkt IV, VI, VII, VIII, XII i XIV z karą ograniczenia wolności wymierzoną skazanemu wyrokiem opisanym w pkt V oraz jednostkowe kary grzywny wymierzone skazanemu wyrokami opisanymi w pkt IV, VII i XII i wymierzył skazanemu J. K. karę łączną 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę łączną grzywny w wymiarze 200 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 zł; na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet tak orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności zaliczył skazanemu:

a) okres odbycia w całości kary 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem opisanym w pkt IV, tj. okres od dnia 27 października 2009 r. do 4 lutego 2010 r. oraz od dnia 26 marca 2010 r. do dnia 18 czerwca 2010 r.;

b) wykonaną w całości karę 2 miesięcy ograniczenia wolności orzeczoną wyrokiem opisanym w pkt V w formie zastępczej kary grzywny w wymiarze 60 stawek dziennych po 10 złotych każda i uznał karę za wykonaną w wymiarze 30 dni pozbawienia wolności;

c) okres odbycia w całości kary 1 roku pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem opisanym w pkt VI, tj. okres od dnia 28 lipca 2010 r. do dnia 28 lipca 2011 r.;

d) okres odbycia w całości kary 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem opisanym w pkt VII, tj. okres od dnia 15 września 2009 r. do dnia 27 października 2009 r. oraz od dnia 28 lipca 2011 r. do dnia 17 grudnia 2011 r.;

e) okres odbywania kary 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem opisanym w pkt VIII, tj. okres od dnia 17 grudnia 2011 r. do dnia 27 listopada 2012 r. (data przedmiotowego wyroku), zaś na poczet orzeczonej w pkt 3 kary łącznej grzywny zaliczył skazanemu okres odbycia w całości kary zastępczej 40 dni pozbawienia wolności zarządzanej w zastępstwie kary grzywny orzeczonej wyrokiem opisanym w pkt IV, tj. okres od dnia 18 czerwca 2010 r. do dnia 28 lipca 2010 r., uiszczoną w całości grzywnę orzeczoną wyrokiem opisanym w pkt VII oraz uiszczoną w części, tj. w kwocie 623,03 zł karę grzywny orzeczoną wyrokiem opisanym w pkt XII i karę łączną grzywny uznał za uiszczoną do wysokości 193 stawek dziennych;

na podstawie art. 85 k.k. w zw. z art. 86 § 1 i 2 k.k. w zw. z art. 87 k.k. połączył jednostkowe kary pozbawienia wolności wymierzone skazanemu wyrokami opisanymi w pkt IX, X z karą ograniczenia wolności wymierzoną skazanemu wyrokiem opisanym w pkt XIII oraz jednostkowe kary grzywny wymierzone skazanemu wyrokami opisanymi w pkt X i XI i wymierzył skazanemu J. K. karę łączną 2 lat pozbawienia wolności oraz karę łączną grzywny w wymiarze 200 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej jako 10 złotych; na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej w pkt 5 kary łącznej grzywny zaliczył skazanemu uiszczoną

w całości grzywnę orzeczoną wyrokiem opisanym w pkt X i karę łączną grzywny uznał za uiszczoną do wysokości 50 stawek dziennych; na podstawie art. 85 k.k. w zw. z art. 86 § 1 i 2 k.k. połączył jednostkowe kary pozbawienia wolności wymierzone skazanemu wyrokami opisanymi w pkt XVI, XVII, XVIII, XIX, XXI, XXIII, XXIV, XXV, XXVI, XXVII i XXVIII oraz jednostkowe kary grzywny wymierzone skazanemu wyrokami opisanymi w pkt XVIII i XXV i wymierzył skazanemu J. K. karę łączną 5 lat pozbawienia wolności i karę łączną grzywny w wymiarze 250 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 zł; na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej w pkt 7 kary łącznej grzywny zaliczył skazanemu uiszczoną w całości grzywnę orzeczoną wyrokiem opisanym w pkt XXV i

karę łączną grzywny uznał za uiszczoną do wysokości 80 stawek dziennych; orzekł, iż w pozostałym zakresie wyroki podlegające połączeniu podlegają odrębnemu wykonaniu; na podstawie art. 572 k.p.k. umorzył postępowanie co do wyroków opisanych w pkt I, XV, XX i XXII; na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwolnił skazanego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych związanych z wydaniem wyroku łącznego.

Apelację od powyższego wyroku wniósł obrońca skazanego.

Zaskarżył on ten wyrok w punktach 1, 3 oraz 7 na korzyść skazanego i zarzucił mu:

- 1) naruszenie przepisów postępowania, a to: art. 410 k.p.k., art. 424 § 1 k.p.k. w zw. z art. 574 k.p.k., co miało wpływ na treść zaskarżonego wyroku, poprzez brak uwzględnienia całokształtu okoliczności ujawnionych w toku niniejszego postępowania, polegający na powierzchownym zbadaniu związków przedmiotowo – podmiotowych pomiędzy poszczególnymi przestępstwami popełnionymi przez skazanego przy łączeniu kar wymierzonych wyrokami wskazanymi w punkcie 1, 3 oraz 7 zaskarżonego wyroku;
- 2) obrazę przepisów prawa materialnego, a to: art. 85 i 86 k.k., poprzez ich niewłaściwe zastosowanie polegające na połączeniu kar wymierzonych wyrokami wskazanymi w punkcie 1, 3 oraz 7 zaskarżonego wyroku, orzeczonych w stosunku do J. K. przy zastosowaniu zasady asperacji, w sytuacji gdy istniały przesłanki uzasadniające zastosowanie zasady absorpcji.

W konkluzji apelacja wniosła o: zmianę zaskarżonego wyroku łącznego i połączenie podlegających łączeniu kar przy zastosowaniu zasady pełnej absorpcji ewentualnie o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Apelacja obrońcy skazanego jest oczywiście bezzasadna, a jej wnioski nie zasługują na uwzględnienie.

Na wstępie stwierdzić należy, że apelacja wadliwie formułuje zarzuty gdy stawia zarzut obrazy prawa materialnego - art. 85 k.k. i art. 86 k.k. jednocześnie zarzucając obrazę przepisów postępowania – art. 410 k.p.k., art. 424 § 1 k.p.k. w zw. z art. 574 k.p.k.

Obraza prawa materialnego może polegać na błędnej wykładni zastosowanego przepisu, zastosowaniu nieodpowiedniego przepisu, a także na niezastosowaniu określonego przepisu w sytuacji, gdy jego zastosowanie jest obowiązkowe. Obraza prawa materialnego może być przyczyną odwoławczą jedynie wtedy, gdy ma ona charakter samoistny. Orzecznictwo Sądu Najwyższego i doktryna słusznie bowiem podkreślają, że naruszenie prawa materialnego polega na jego wadliwym zastosowaniu (niezastosowaniu) w orzeczeniu, które oparte jest na trafnych i niekwestionowanych ustaleniach faktycznych. Nie można więc mówić o obrazie prawa materialnego w sytuacji, gdy wadliwość orzeczenia w tym zakresie jest wynikiem błędnych ustaleń faktycznych przyjętych za jego podstawę lub naruszenia przepisów procesowych (zob. np. wyr. SN z 23 VII 1974 r., V KR 212/74, OSNKW 1974, z. 12, poz. 233, z aprobowanymi uwagami M. Cieślaka i Z. Dody, Pal. 1974, nr 12, s. 36, i W. Daszkiewicza, PiP 1975, nr 12, s. 130; wyr. SN z 21 VI 1978 r., I KR 124/78, OSNPG 1979, z. 3, poz. 51; wyr. SN z 9 X 1980 r., Rw 342/80, OSNPG 1981, z. 8-9, poz. 103; wyr. SN z 12 X 1983 r., V KRN 213/83, OSNPG 1984, z. 4, poz. 34).

Niezależnie jednak od ułomności sformułowania zarzutów apelacji nie jest zasadny zarzut obrazy prawa materialnego w sytuacji, gdy sąd a quo przeprowadził postępowanie w zakresie wszystkich skazań danej osoby, a orzekając kary łączne uczynił zadość warunkom ich orzekania, wynikającym z treści art. 85 k.k., jak i też w odniesieniu do art. 86 § 1 k.k. w sytuacji, gdy orzekł kary łączne w granicach określonych w tym przepisie, to jest nie poniżej dolnego progu lub nie powyżej jej górnej granicy. Przepis art. 85 k.k. określa bowiem jedynie zasady wymiaru kary łącznej, zaś przepis art. 86 k.k. określa granice, w jakich kara ta może być wymierzona. Skoro zatem apelacja nie kwestionuje prawidłowości połączenia prawomocnych wyroków będących przedmiotem rozpoznania, wynikającej z zasad art. 85

k.k., ani też wynikających z art. 86 k.k. granic, w jakich kara łączna może być orzeczona to nie może skutecznie stawiać zarzutu ich obraży. Z treści postawionego przez skarżącego zarzutu obraży prawa procesowego oraz z uzasadnienia apelacji wynika, że w istocie kwestionuje ona wymiar kar łącznych w zaskarżonym wyroku łącznym i zastosowanie przy orzekaniu tych kar w pkt 1, 3 i 7 części dyspozytywnej wyroku łącznego zasady asperacji. W rzeczywistości więc apelacja podnosi zarzut rażącej niewspółmierności kary przez nieuwzględnienie stosownie do art. 410 k.p.k. całokształtu okoliczności sprawy mających w tej mierze znaczenie.

Zarzuty i argumentacja apelacji w tym zakresie są jednak również całkowicie chybione. Podnieść przy tym należy, że artykułowany zarzut obraży prawa procesowego – art. 424 § 1 k.p.k. nie został przez skarżącego w żaden sposób uzasadniony, bowiem nie wskazał on, jakie mankamenty posiada pisemne uzasadnienie zaskarżonego wyroku.

Wbrew twierdzeniom apelacji, Sąd Rejonowy prawidłowo przeprowadził postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego rozważając całokształt okoliczności istotnych dla orzeczenia kary łącznej (kar łącznych) i połączenia kar dokonał z uwzględnieniem zasad określonych w art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k.

Ustalając wymiar kary łącznej nie bierze się pod uwagę okoliczności przyjętych za podstawę wymiaru kary za poszczególne przestępstwa, bowiem prowadziłoby to do ponownego uwzględnienia tych samych okoliczności, które już wcześniej wzięto pod uwagę i podwójnego obostrzenia lub złagodzenia kary z tej samej przyczyny (tak: SN w uzasadnieniu wyroku z dnia 25 października 1983 r., IV KR 213/83). Przy wymiarze kary łącznej znaczenie ma związek podmiotowy i przedmiotowy między zbiegającymi się przestępstwami, w jakich odstępach czasu zostały one popełnione, stopień społecznej szkodliwości charakteryzujący wszystkie zachowania przestępcze nim objęte oraz wymogi prewencyjnego oddziaływania kary, w znaczeniu prewencji indywidualnej i ogólnej. Kształtując wymiar kary łącznej należy mieć też na uwadze uprzednią karalność, wielość czynów wchodzących do realnego zbiegu w tej konfiguracji czasowej, a także różnorodność naruszonych dóbr prawnych. Dopiero uwzględnienie całokształtu tych okoliczności warunkuje orzeczenie kary łącznej na zasadzie absorpcji, asperacji czy kumulacji.

Sąd Rejonowy prawidłowo uznał, iż skazany zbiegające się przestępstwa popełnił w stosunkowo bliskiej odległości czasowej i zdecydowana większość z nich godziła w dobro chronione prawem, jakim jest mienie. Sąd ten miał na względzie również wielość popełnionych przez skazanego przestępstw, a także wzgląd na prewencję generalną, czyli kształtowanie świadomości prawnej społeczeństwa, która wymaga, aby kara wymierzona sprawcy pozostawała w odczuciu społecznym, jako adekwatna do stopnia społecznej szkodliwości popełnionych czynów. Sąd I instancji nie pominął także zachowania skazanego po popełnieniu przez niego przestępstw.

Sąd Rejonowy łącząc kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami wskazanymi wyżej w punktach 3 i 7 części dyspozytywnej wyroku łącznego oraz kary grzywny orzeczone wyrokami wskazanymi w pkt 1 i 3 części dyspozytywnej wyroku łącznego zastosował zasadę asperacji, natomiast łącząc kary pozbawienia wolności i grzywny z wyroków wskazanych w pkt 5 części dyspozytywnej wyroku łącznego oraz kary grzywny z wyroków wskazanych w pkt 7 części dyspozytywnej wyroku łącznego zastosował zasadę absorpcji i swoje stanowisko należycie uzasadnił.

Istotnym przy wymiarze kary łącznej jest także wzgląd na zachowanie skazanego, jakie miało miejsce po wydaniu przedmiotowych wyroków. Jak wynika z opinii z zakładu karnego gdzie skazany odbywa karę z dnia zachowanie skazanego było poprawne. Sąd Rejonowy miał na względzie opinię z zakładu karnego o zachowaniu się skazanego. Sąd Okręgowy również dysponował aktualną opinią o skazanym z zakładu karnego. Podnieść przy tym należy, sam fakt poprawnego funkcjonowania w czasie odbywania kary pozbawienia wolności winien być typową konsekwencją wykonywania orzeczonej wobec skazanego kary pozbawienia wolności i nie może przesądzać o orzeczeniu wobec skazanego kary łącznej pozbawienia wolności na zasadzie absorpcji. Wskazać bowiem należy, że skazany wielokrotnie popełniał przestępstwa, przede wszystkim przeciwko mieniu. Popełnienie wielu przestępstw daje podstawę do twierdzenia, że choć proces odbywania przez skazanego kary pozbawienia wolności przebiega poprawnie to nie można uznać, że jego resocjalizacja jest już zakończona, a prognoza dotycząca jego osoby nie budzi żadnych wątpliwości. Oparcie w tej sytuacji wymiaru kary łącznej obejmującej kary orzeczone w wyrokach wskazanych w pkt 1, 3 i 7 części dyspozytywnej wyroku łącznego (w tym ostatnim zbiegu w odniesieniu do łącznej kary pozbawienia wolności) na

zasadzie pełnej absorpcji sprzeczne byłoby ze społecznym poczuciem sprawiedliwości, bowiem oznaczałoby swoistego rodzaju przyzwolenie na popełnianie przestępstw, za które wymierzona kara łączna byłaby najniższa z możliwych. Takie rozstrzygnięcie stanowiłoby niczym nieuzasadnioną premię dla skazanego. Brak było zatem podstaw do orzeczenia w pkt 1, 3 i 7 części dyspozytywnej wyroku łącznego (w tym ostatnim zbiegu w odniesieniu do łącznej kary pozbawienia wolności) kary łącznej na zasadzie absorpcji, która podobnie jak przeciwstawna jej zasada kumulacji jest rozwiązaniem skrajnym. Tak jak w zdecydowanej większości spraw, zachodziły tu przesłanki zastosowania przy orzekaniu kary łącznej zasady asperacji, prowadzącej do wymierzenia kary łącznej wyższej niż wynikałoby to z zasady absorpcji, jednak niższej niż wynikałoby z kumulacji kar.

Wymiar kary łącznej wymierzonej przez Sąd I instancji jest w ocenie Sądu Okręgowego ustalony prawidłowo z właściwym zastosowaniem art. 85 k.k. i art. 86 k.k. Sąd I instancji właściwie ocenił okoliczności przemawiające zarówno na korzyść, jak i na niekorzyść skazanego oraz zastosował przy orzekaniu kar łącznych w zależności od istniejących okoliczności odnoszących się do poszczególnych zbiegów zarówno regułę asperacji, jak i absorpcji. Wymierzone kary mieszczą się w granicach wymiaru kary łącznej oraz mają szanse spełnić swoje cele prewencyjne i represyjne

Podkreślić należy, że autor apelacji nie wskazał takich okoliczności, które pozwalałyby uznać wymierzone skazanemu kary łączne za rażąco niewspółmierne, nie dające się wręcz zaakceptować.

Autor apelacji powołując się na bliski związek podmiotowo-przedmiotowy zapomina o ilości popełnionych przez skazanego przestępstw, a co nie jest obojętne dla wymiaru kary.

Należy stwierdzić, iż brak błędu w ustaleniach faktycznych nie pozwala na uznanie wymierzonych przez Sąd Rejonowy skazanemu kar łącznych za rażące swoją surowością i wymagające zmiany, o jaką wnosi apelacja.

W świetle całokształtu ustalonych przez Sąd I instancji okoliczności brak było jakichkolwiek podstaw do zmiany wyroku w sposób proponowany w apelacji, jak i do uchylecia zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy utrzymał w mocy zaskarżony wyrok uznając apelację za oczywiście bezzasadną.

Sąd Okręgowy na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwolnił skazanego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa wydatków poniesionych w postępowaniu odwoławczym (odrębna opłata od kary łącznej orzeczonej w wyroku łącznym na podstawie art. 6 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych -Dz. U. Nr 27, poz. 152 z późn. zm.- nie jest pobierana) uznając, iż byłoby to dla niego zbyt uciążliwe ze względu na sytuację majątkową.

O kosztach nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu w postępowaniu odwoławczym orzeczono na podstawie § 14 ust. 5 i § 2 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1348 z późn. zm.).